

grundlag for asyl og dermed opholdstilladelse. Får man det, kommer man hurtigt ud og får samtidig en arbejdstilladelse, og man får adgang til det danske uddannelsessystem. Hvis man får afslag på asyl, er ens fremtid altså ikke i Danmark, og så bør fokus i stedet for være på at sikre, at disse mennesker kan rejse hjem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Næste korte bemærkning er fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er jo ikke overrasket over ministerens holdning til det forslag, vi har stillet her, men ikke desto mindre må jeg indrømme, at jeg er en smule skuffet.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor ministeren ikke forholder sig til det mest væsentlige i den her diskussion, nemlig at vi har en række afviste asylansøgere her i landet, som ikke kan tage hjem under betryggende forhold. UNHCR anbefaler eksempelvis i forbindelse med Irak, at landene sørger for på en eller anden måde at beskytte de afviste irakere og dropper de negativt motivationsfremmende foranstaltninger. Ministeren siger, at det også gør indtryk på hende. Men efterlader det indtryk så også nogle spor? I så fald hvilke, og hvilke initiativer vil man så tage?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Se, sagen er jo ikke, at de afviste asylansøgere ikke kan rejse hjem. Det kan de. Hvis oppositionen virkelig mener det her og målet i sidste ende er, at folk skal opnå midlertidig opholdstilladelse, hvorfor så trække det ud de 18 måneder? Se, det kan jeg ikke forstå. Det synes jeg jo så, hvis vi går endnu dybere ned i teknikken i det her beslutningsforslag, altså er en meget underlig teknik. Hvorfor skal de så alligevel sidde og vente 18 måneder, hvis vi ved, at de ikke kan tvangshjemsendes, og det er blevet oppositionens kriterium, at den enkelte ikke selv har ansvar for at respektere en afgørelse, men at det alene er det danske samfunds ansvar?

Jeg synes da, at oppositionen skulle stille forslag om, at hvis man ikke kan tvangshjemsendes, er det ikke den enkeltes eget ansvar, men at så kan man få opholdstilladelse. Så det forslag

synes jeg oppositionen skulle stille. Men det synspunkt deler regeringen ikke.

Vi synes, at den enkelte har et ansvar for at respektere en afgørelse og dermed selv tage et ansvar for at rejse hjem. Vi vil meget gerne hjælpe, og det gør vi i rigtig mange tilfælde.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Udgangspunktet er, at afviste asylansøgere skal tilbage til de lande, hvor de kommer fra, derom er der ingen uenighed. Det her handler om, at den danske befolkning bl.a. gennem tv og presse har set, hvordan de her afviste asylansøgere sidder og forkrøbler mentalt i de danske asylcentre. Det synes vi ikke er i orden. Det er det, som flertallet her i Folketinget åbenbart synes er i orden.

Det er sådan, at UNHCR anbefaler, at man yder de afviste asylansøgere en form for midlertidig beskyttelse i stedet for at lave de her negativt motivationsfremmende foranstaltninger. Så prøver ministeren at vende det om, som om det er os, der har skabt problemerne, i stedet for at forholde sig til, at vi faktisk prøver at løse den problematik, som vi jo kan se der er et folkeligt pres for at få taget op, men som flertallet herinde fuldstændig ignorerer.

Kl: 12.00

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen jeg er jo bare ikke enig i måden at løse den problemstilling på. Jeg tror nu også, at de fleste godt kan forstå, at der ikke er meget rimehed i en situation, hvor vi har to afviste asylansøgere, der kommer fra samme land, og den ene respekterer en afgørelse, der er et afslag, og rejser hjem, den anden vil ikke respektere afgørelsen og kan derigennem, selv om vedkommende har fået afslag, ende med at få den opholdstilladelse, som der er søgt om, men som der egentlig i første omgang ikke var grundlag for at give.

Jeg vil meget gerne høre hr. Simon Emil Ammitzbøll: Hvad skal jeg forklare og fortælle den, der faktisk vælger at respektere afgørelsen? Hvorfor skal man gøre det? Og hvad er så ideen med at vurdere sagerne og tildele nogle asyl og til andre sige: Der er ikke grundlag for asyl i dit tilfælde, men vi vil meget gerne hjælpe dig med din tilbagevenden?